Dosarul nr. 2-16123/2022
(2-22105949-12-2-22072022)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

12 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

examinînd în ședință publică cererea înaintată de Administratorul Autorizat Melnic Vitalie în interesele SRL ”Ozun-Cons” împotriva lui Ozun Vasile, Marandici Doina și SRL ”Oztor” privind încasarea prejudiciului în sumă de 4 609 955,02 lei,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

Administratorul Autorizat Melnic Vitalie în interesele SRL ”Ozun-Cons” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ozun Vasile, Marandici Doina și SRL ”Oztor” privind încasarea prejudiciului în sumă de 4 609 955,02 lei.

În motivarea acțiunii menționează că, în fapt, prin Hotărîre Judecătoriei Chisinau cu sediul Central nr. 2i-798/2019 din 25 mai 2020 a fost iniţiată procedura de insolvabilitate faţă de SRL”OZUN-CONS” c.f. *****, iar în funcţia de Administrator al procesului de insolvabilitate fiind desemnat Melnic Vitalie.

Relevă că probatoriul cauzei denotă faptul că, Ozun Vasile şi Marandici Dina a prejudiciat pe SRL ”Ozun Cons” în sumă totală de 4 609 955,02 lei în mod solidar.

Potrivit Dispoziţiilor de plata, anexate la cerere de chemare, SRL „Ozun-Cons” în persoana adininistratontlui statutar Ozun Vasile si casier Marandici Doina au eliberat în avans sume băneşti în toal de 4.609.955,02 lei către Diacenco Dumitru cu titlu de avans, care potrivit dispoziţiilor de eliberare a suinelor Financiare nici nu a contrasemnat pentru sumele eliberate.

Declară că Ozun Vasile şi Marandici Doina, a avut împuterniciri depline să efectueze actele de gestiune cu sume financiare a SRL”Ozun Cons” aflate pe contul de decontare a debitorului. Ozun Vasile şi Marandici Doina, folisîndu-se de acces la fondurile financiare ale întreprinderii, prin acţiunile sale intenţionate, i-a cauzat prejudiciu în mărime de 4 609 955,02 lei, suma care urma să fie achitată către creditorii săi, în scopul stingerii datoriilor acumulate.

Menționează că Ozun Vasile şi Marandici Doina, avînd împutemicirelc depline de gestiune a bunurilor întreprinderii, poartă acelaşi răspundere deplină faţă de persoana

juridică, pentru prejudiciul cauzat prin actele îndeplinite.

Conform art. 1998 alin. (1) Cod civil (în redacţia legii de până la 01 martie 2019), cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Menționează că în conformitate cu art. 1416 Cod Civil (în redacţia Legii de până la 1 martie 2019), instanţa de judecată stabileşte felul despăgubirii în funcţie de circumstanţe. Instanţa de judecată, adoptînd hotărîre cu privire la reparaţia prejudiciului, obligă autorul prejudiciului să compenseze integral prin echivalent bănesc prejudiciul cauzat. Repararea prejudiciului prin echivalent bănesc se face prin încasarea unei sume globale în folosul persoanei vătămate sau prin stabilirea unei redevenţe.

Relevă că în conformitate cu alin. (1) art. 2023 Cod Civil (în redacţia Legii de până la 1 martie 2019), dacă prejudiciul a fost cauzat în comun de mai mulţi participanţi, aceştia poartă răspundere solidară.

Indică că, pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăţia autorului faptei ilicite în materia răspunderii delictuale forma şi gradul vinovăţiei autorului faptei ilicite nu prezintă importanţă pentru determinarea cuantumului despăgubirii, fiind aplicabil principiul reparării integrale a daunei. Astfel, repararea prejudiciilor reprezintă acea metodă de apărare a drepturilor civile încălcate, care dă posibilitate persoanei drepturile căreia au fost lezate să ceară repararea integrală a acestora.

Susține că pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Componenţa delictului civil include condiţiile care sunt indispensabile atragerii la răspunderea delictuală: prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Iar lipsa unei singure condiţii, duce la excluderea răspunderii delictuale, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa vinovăţiei persoanei.

Mai mult, nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite.

Faptul sustragerii sumelor din contul de decontare şi imediat în acelaşi zi din caseria întreprinderii este probat prin Ordinele de eliberare a numerarului, Dispoziţie de încasare, Dispoziţie de plata şi Registrele de casa a casierului Marandici Doina.

Menționează că faptul folosirii surselor financiare sustrase în interesul întreprinderii nu se confirmă, or lipseşte fapta primirii sumelor financiare, fapt confirmat prin lipsa semnăturii persoanei, căruia se eliberează banii.

Aceste ridicări a sumelor băneşti unilaterale de către Ozun Vasile şi Marandici Doina nu sut întemeiate pe careva necesităţi sau scop comercial, sunt tăinuite.

Declară că în acest context, Ozun Vasile şi Marandici Doina a cauzat în mod solidar prejudicii în sumă de 4.609.955,02 lei prin folosirea resurselor financiare ale

întreprinderii în interes personal, nejustificat drept urmare a sustragerii din circuit a mijloacelor financiare pentru facilităţi financiare personale. Iar folosind iraţional resursele financiare pentru avantajile personale financiare în folosul său, pârâtul a afectat capacitatea de plată a reclamantului.

Susține că pârîţii nu a prezentat vre-o probă pentru a demonstra propria sa diligenţi la executarea obligaţiunilor sale să prezinte dările de seamă cu anexarea actelor doveditoare privind sumele utilizate.

Potrivit prevederilor art.69 alin.(3) din Legea nr.135 din 14.06.2007 „Cu privire la societăţile cu răspundere limitată", asupra relaţiilor dintre administrator şi societate legislaţia muncii se extinde în măsura în care nu este în contradicţie cu prezenta lege.

Iar conform art.262 din Codul Muncii, conducătorul unităţii poartă răspundere materială deplină pentru prejudiciul direct si real pe care l-a cauzat unităţii, conform prezentului cod si altor acte normative. în cazurile prevăzute de legislaţia în vizoare, conducătorul unităţii repară prejudiciul cauzat unităţii ca urmare a acţiunii sau inacţiunii sale culpabile. Calcularea acestui prejudiciu se efectuează în conformitate cu normele Codului civil.

Declară că prejudiciul reprezintă acea modificare a patrimoniului SRL „Ozun Cons” din cauza faptei ilicite a pîrîţilor, care constă fie într-o diminuare a activului, fie într-o creştere a pasivului patrimonial, în valoare de 4.609.955,02 lei

Menționează că în conformitate cu art.1998 alin.(1) Cod civil, răspunzător pentru paguba înregistrată de creditori este administratorul societăţii, prejudiciul reclamat de aceştia reprezentând masa pasivă ce rezultă din tabelul definitiv de creanţe SRL „Ozun Cons”, totodată relevă că pîrîtul Ozun Vasile a detinut funcţia de administrator ale SRL”OZUN-CONS”, care în lipsa contractului de răspundere materiala deplina poarta răspundere materială deplină.

Afirmă că potrivit art. 262 Codului Muncii, (1) Conducătorul unităţii poartă răspundere materială deplină pentru prejudiciul direct şi real pe care l-a cauzat unităţii, conform prezentului cod şi altor acte normative. (2) În cazurile prevăzute de legislaţia în vigoare, conducătorul unităţii repară prejudiciul cauzat unităţii ca urmare a acţiunii sau inacţiunii sale culpabile. Calcularea acestui prejudiciu se efectuează în conformitate cu normele Codului civil.

Acte anexate la cerere de chemare in judecta atesta faptului ca sume financiare a fost eliberate în baza dispoziţiilor semnate de conducătorul SRL”Ozun Cons” Ozun Vasile, iar Marandici Doina a deţinut funcţia de contabil-sef si casir al entitatii SRL ”Ozun Cons”.

Indică că actele anexate la materialele cauzei atesta faptul ca Marandici Doina deţinea funcţiile menţionate.

Relevă că Ozun Vasile a semnat dispoziţiile de plată ca conducător, iar Marandici Doina semna dispoziţiile de plata, dispoziţiile de încasare si Registrele de evidenta casei a casiruiui ca contabil-sef și casir.

Susține că Potrivit alin.2 art. 338 Codului Muncii, Conducătorii unităţilor şi adjuncţii lor, şefii serviciilor contabile, contabilii-şefi, şefii de subdiviziuni şi adjuncţii lor poartă răspundere materială în mărimea prejudiciului cauzat din vina lor dacă acesta este

rezultatul: a) consumului ilicit de valori materiale şi mijloace băneştiţb) irosirii (folosirii nejustificate) a investiţiilor, creditelor, granturilor, împrumuturilor acordate unităţii; c) ţinerii incorecte a evidenţei contabile sau al păstrării incorecte a valorilor materiale şi a mijloacelor băncşti;d) altor circumstanţe, în cazurile prevăzute de legislaţia în vigoare.

Consideră, că ex-conducătorul entitatii SRL"Ozun-Cons" - Ozun Vasile poartă răspundere materiala deplină în lipsa contractului de răspundere materiala deplină și respectiv Contabil-sef-casir ale SRL"Ozun-Cons"-Marandici Doina poartă răspundere materiala deplină în lipsa contractului de răspundere materiala deplină.

În drept a invocat că potrivit alin. (1) art. 1479 Cod Civil, Mandatarul trebuie să acţioneze în conformitate cu interesele mandantului, în măsura în care acestea i-au fost comunicate sau se putea aştepta în mod rezonabil că mandatarul le cunoaşte.

Potrivit art. 1494 Cod Civil, Bunurile dobîndite de către mandatar, în numele său dar pe contul mandantului, în cadrul executării obligaţiilor contractuale sau care i-au fost transmise de mandant pentru executarea mandatului sînt considerate, în raport cu creditorii mandatarului, bunuri ale mandantului.

Menționează că Ozun Vasile şi Marandici Doina a cauzat prejudicii în sumă de 4.609.955,02 lei prin îmbogăţire fără justă cauză şi prin fapte ilicite, iar prejudiciile suportate de SRL "Ozun Cons,, sunt efectul direct şi nemijlocit al neexecutării de către Ozun Vasile şi Marandici Doina a obligaţiilor sale legale.

Potrivit art. 1984 Cod Civil, (1) O persoană este îmbogăţită prin majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său.(2) în scopul constatării dacă o persoană a obţinut o îmbogăţire şi a mărimii acesteia nu se ia în considerare dezavantajul pe care persoana îmbogăţită l-a suferit în schimbul îmbogăţirii sau după îmbogăţire.

Prin urmare, în contextul pretenţiilor înaintate în acţiune instanţa de judecată se reţine, că Ozun Vasile şi Marandici Doina sunt vinovate de săvârşirea acţiunilor de îmbogăţirea nejustificată, că prin acţiunile sale intenţionate de diminuare/sustragere sumelor financiare ale întreprinderii, Ozun Vasile şi Marandici Doina i-a cauzat SRL "Ozun Cons" un prejudiciu considerabil în sumă totală de 4.609.955,02 lei.

Susține că la caz, legătura cauzală între fapta ilicită şi vinovăţia lui Ozun Vasile şi Marandici Doina sunt confirmate prin probele anexate la materialele cauzei.

Afirmă că de către reclamant sunt prezentate probe ce confirmă comiterea de către pârâţi a unei fapte ilicite în raport cu reclamant - acţiuni manifestate în modul indicat supra, şi anume îmbogăţirea nejustificată, că prin acţiunile sale intenţionate de diminuare/sustragere sumelor financiare ale întreprinderii, Ozun Vasile şi Marandici Doina i-a cauzat SRL"Ozun Cons" un prejudiciu considerabil în sumă totală de 4.609.955,02 lei.

Astfel declară că, fiind cert constatată legătura de cauzalitate între acţiunile ilicite ale pârâtului, care îmbracă forma unei fapte ilegale, şi urmările prejudiciabile - cauzarea reclamantului SRL"Ozun Cons" prejudiciului material.

Se reţine, că, unul dintre principiile fundamentale ale răspunderii juridice este acela că fiecare este răspunzător pentru propriile sale fapte. Totodată, sistemul Codului civil se bazează pe principiul general al repunerii părţii vătămate în situaţia în care era înainte de

săvârşirea faptei prejudiciabile (repararea în natură a prejudiciului).

Prin urmare solicită Administratorul Autorizat Melnic Vitalie în interesele SRL ”Ozun-Cons” împotriva lui Ozun Vasile, Marandici Doina și SRL ”Oztor” privind încasarea prejudiciului în sumă de 4 609 955,02 lei

În ședința de judecată avocatul reclamantului reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În rest, în ședința de judecată nu s-au prezentat ceilalți participanți fiind citați legal.

Aprecierea instanței de judecată

Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, instanța ajunge la concluzia de *a respinge* cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

Conform art.20 alin. (1) al Constituţiei Republicii Moldova

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime.

În corespundere cu prevederile art.5 alin.(1) Cod de Procedură Civilă,

(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Iar art.166 alin.(1) Cod de Procedură Civilă indică expres că,

(1) Oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

În conformitate cu prevederile art. 240 din Codul de procedură civilă,

(1) La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

(2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanţa judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanţa audiază din nou pledoariile participanţilor la proces.

(3) Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum şi argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21

ianuarie 1999, § 26). Hotărîrea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele de drept, să fie clară, înțeleasă de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecțiile formulate de reclamant şi pîrît.

Conform prevederilor art. 118 din Codul de procedură civilă,

(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

(2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite.

(3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă,

Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă,

(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța reține că circumstanțele faptice ce au importanță pentru soluționarea cauzei se rezumă la următoarele.

Pretenția privind încasarea sumelor,

Din materialele cauzei rezultă că prin Hotărîrea Judecătoriei Chisinau cu sediul Central nr. 2i-798/2019 din 25 mai 2020 a fost iniţiată procedura de insolvabilitate faţă de SRL”OZUN-CONS”, iar în funcţia de Administrator al procesului de insolvabilitate fiind desemnat Melnic Vitalie (f.d.7).

Susține avocatul reclamantului că Ozun Vasile şi Marandici Doina, folisîndu-se de acces la fondurile financiare ale întreprinderii, prin acţiunile sale intenţionate, i-a cauzat prejudiciu în mărime de 4 609 955,02 lei, suma care urma să fie achitată către creditorii săi, în scopul stingerii datoriilor acumulate, totodată mai indică că Ozun Vasile şi Marandici Doina, avînd împutemicirelc depline de gestiune a bunurilor întreprinderii, poartă acelaşi răspundere deplină faţa de persoana juridică, pentru prejudiciul cauzat prin actele îndeplinite.

Prin urmare indică avocatul reclamantului că, în contextul pretenţiilor înaintate în acţiune instanţa de judecată se reţine, că Ozun Vasile şi Marandici Doina sunt vinovați de săvârşirea acţiunilor de îmbogăţirea nejustificată, că prin acţiunile sale intenţionate de diminuare/sustragere sumelor financiare ale întreprinderii, Ozun Vasile şi Marandici Doina i-a cauzat SRL”Ozun Cons” un prejudiciu considerabil în sumă totală de 4.609.955,02 lei.

La dosar este anexată pretenția Administratorului Autorizat Melnic Vitalie din 20.01.2022 adresată lui Marandici Doina și Ozun Vasile privind compensarea prejudiciului cauzat în mărime de 4609955,02 lei în beneficiul SRL ”OZUN-CONS” (f.d.11).

În conformitate cu prevederile ***Codului Civil al Republicii Moldova, în vigoare la data intentării acțiunii,***

Articolul 1998. Temeiul şi condiţiile generale ale răspunderii delictuale

(1) Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

(2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

(3) O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

(4) Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţămîntul persoanei vătămate, cu condiţia că persoana cunoştea sau trebuia să cunoască consecinţele rugăminţii sau ale consimţămîntului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri.

Articolul 1979. Îmbogăţirea nejustificată

(1) Dacă o persoană obţine o îmbogăţire nejustificată (persoană îmbogăţită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată faţă de persoana dezavantajată să restituie îmbogăţirea.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică doar în conformitate cu dispoziţiile prezentului capitol.

Articolul 1980. Domeniul de aplicare

(1) Consecinţele juridice ale îmbogăţirii obţinute în temeiul unui contract sau unui alt act juridic valabil şi eficient sînt reglementate de alte dispoziţii legale dacă acele reguli acordă sau exclud dreptul la restituirea îmbogăţirii, prin efectul revocării, rezoluţiunii, reducerii obligaţiei corelative sau pe alt temei.

(2) Dispoziţiile prezentului capitol nu afectează orice alt drept de restituire sau recuperare prevăzut de dispoziţiile legale în materie de proprietate, contracte sau alte dispoziţii legale.

(3) Cu toate acestea, dacă persoana dezavantajată are:

a) atît o pretenţie pe baza prezentului capitol la restituirea îmbogăţirii nejustificate,

b) cît şi o pretenţie de reparare a dezavantajului (fie împotriva persoanei îmbogăţite sau a unui terţ) sau un drept de recuperare pe baza altor dispoziţii legale ca rezultat al îmbogăţirii nejustificate, atunci satisfacerea uneia dintre pretenţii reduce cealaltă pretenţie în acelaşi volum.

(4) Regula prevăzută la alin.(3) se aplică de asemenea dacă o persoană se foloseşte de un bun al persoanei dezavantajate, astfel încît acesta majorează patrimoniul altei persoane, iar conform dispoziţiilor prezentului capitol:

a) cel ce se foloseşte este obligat faţă de persoana dezavantajată să întoarcă valoarea folosinţei; şi

b) dobînditorul este obligat faţă de persoana dezavantajată în legătură cu majorarea patrimoniului său.

Articolul 1984. Îmbogăţirea

(1) O persoană este îmbogăţită prin majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său.

(2) În scopul constatării dacă o persoană a obţinut o îmbogăţire şi a mărimii acesteia nu se ia în considerare dezavantajul pe care persoana îmbogăţită l-a suferit în schimbul îmbogăţirii sau după îmbogăţire.

Din conținutul *Codului procedură civilă*, rezultă că

Articolul 5. Accesul liber la justiţie

(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

(2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistenţă a legislaţiei, de imperfecţiune, coliziune sau obscuritate a legislaţiei în vigoare.

(3) Renunţarea uneia dintre părţi la dreptul de a se adresa în judecată prin încheierea în prealabil a unei convenţii nu are efect juridic, cu excepţia cazurilor de încheiere, în condiţiile legii, a unei convenţii arbitrale.

Articolul 6. Modalităţile de apărare a drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime

Instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.

Articolul 7. Intentarea procesului civil

(1) Instanţa judecătorească intentează procesul civil la cererea persoanei care revendică apărarea unui drept al său încălcat sau contestat, libertăţii ori a unui interes legitim.

(2) În cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, procesul civil poate fi intentat în numele persoanelor împuternicite de lege să apere drepturile, libertăţile şi interesele legitime ale unei alte persoane, ale unui număr nelimitat de persoane, interesele Republicii Moldova şi ale societăţii.

(3) La intentarea proceselor de judecare a litigiilor de drept (procedura contencioasă), se depune cerere de chemare în judecată, iar în cauzele necontencioase, se depune cerere.

În conformitate cu art. 240 din Codul de procedură civilă,

(1) La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

(2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanţa judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanţa audiază din nou pledoariile participanţilor la proces.

(3) Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel deși la dosar sunt anexate numeroase dispoziții de încasare (f.d. 17-240), acesta în opinia instanței nu probează faptul că Ozun Vasile şi Marandici Doina ar fi cauzat prejudicii SRL ”Ozun-Cons” în sumă de 4.609.955,02 lei prin folosirea resurselor financiare ale întreprinderii în interes personal, sau urmare a sustragerii din circuit a mijloacelor financiare pentru facilităţi financiare personale, sau folosind iraţional resursele financiare pentru avantajele personale financiare în beneficiul pîrîților, afectînd astfel capacitatea de plată a reclamantului.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Administratorul Autorizat Melnic Vitalie în interesele SRL ”Ozun-Cons” împotriva lui Ozun Vasile, Marandici Doina și SRL ”Oztor” privind încasarea prejudiciului în sumă de 4 609 955,02 lei.

în conformitate cu articolele 236, 238-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Cererea de chemare în judecată depusă de Administratorul Autorizat Melnic Vitalie în interesele SRL ”Ozun-Cons” împotriva lui Ozun Vasile, Marandici Doina și SRL ”Oztor” privind încasarea prejudiciului în sumă de 4 609 955,02 lei, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii